

ANGLEŽI UNIČILI 185 AEROPLANOV

Nemci so vso svojo zračno silo vrgli na London...Razbiti aeroplani so padali kot dež na ulice mesta

Sedanje boje med Nemci in Angleži nazivljajo "bitka za London". Ta bitka se je večeraj ves dan nadaljevala in je bilo v njej vdeženih do 400 nemških aeroplanov. Vso svojo udarno silo so vrgli zlasti na London in na jugovzhodni del Anglije. Proti jutru je bilo uradno naznájeno, da je bilo uničenih 185 nemških aeroplanov. Angleži priznavajo, da so izgubili samo 25 aeroplanov. Prej je bilo največ v enem dnevu izstreljenih 15. avgusta, namreč 181.

Londončani so ves dan slišali, kako so eksplodirale bombe in grmeli protizračni topovi. Na Buckingham palačo je zopet padlo več bomb in je bilo porušeni nekaj sob kraljice Elizabete. Aeroplan, ki je vrgel bombe na palačo, pa je bil izstreljen in padel na tla blizu palače. Trije aeroplani so padli na tla blizu Victoria železniške postaje, nedaleč od kraljeve palače. Zaseda je bila tudi bolnišnica sv. Tomaža ter pomol West India družbe. — Wolwich, kjer se nahajajo arzenali, je v plamenih.

V večerajšnjih velikih zračnih bojih nad Londonom so kot dež padali na ulice razbiti aeroplani in piloti. En nemški aeroplan je v plamenih padel sredi mesta. Mnogo aeroplanov je padlo po drugih krajih mesta; mnogo pilotov se je spustilo iz gorečih aeroplanov s padali na tla.

Bili so se divji boji med nasprotnimi aeroplani nad nizko visečimi oblaki in Londončani so mogli opazovati, kako so iz oblakov švigali nemški aeroplani in se zopet skrivali za njimi. Takoj pa so jim sledili angleški zasledovalni aeroplani, streljajoč s strojnimi.

Nemški letalec priletel med množico

Nek nemški letalec je s padalom pristal sredi velike množice. Dvignil je roke in zaklical: "Kamerad!"

Ko se je množica jezno zgrinjala okoli njega, je pričel klicati: "Častnik sem, častnik!"

Bil je ranjen in vojaki so ga odpravili v bolnišnico.

Katedrala sv. Pavla rešena

Velika časovna, 500 funtov težka bomba, katero je v sredo ponoči vrgel blizu velike katedrale sv. Pavla nek nemški letalec, je bila večeraj odstranjena.

Štiri dni in štiri noči je "bataljon smrti" kopal za njo in jo slednjič izkopal.

Odpeljali so jo nam močvirje blizu mesta in jo razstrelili.

SPEAKER WM. B. BANKHEAD UMRL

Speaker (predsednik poslanske zbornice) Wm. B. Bankhead je večeraj zjutraj ob 2.35 nenadoma umrl v starosti 66. let. Zbolel je v torek v Baltimore, Md., kjer je hotel imeti na nekem političnem zborovanju govor. Predno je imel priti govoriti, je omedlel. Njegov zdravnik dr. George W. Calver je že po Bankheadovi smrti povedal, da mu je v dolgem delu telesa počila žila. V soboto popoldne se mu je zopet vlila kri.

Danes se vrše v Washingtonu posmrtni obredi za umrlim speakerjem, nakar bodo njegovi zemeljski ostanki prepeljani v njegovo rojstno državo Alabama.

Na njegovo mesto kot speaker bo imenovan poslanec Sam Rayburn iz Texasa, ki je po poklicu odvetnik in je star 58 let.

V strahu pred linčanjem

Iz Plattsburga v državi Missouri je policija odpeljala v Kansas City Harryja Aitkena, ki ga je hotela ljudska množica linčati. Aitken je spolno zlorabil in usmrtil svojo 14-letno nečakinjo. Oblastim ga je javila njegova žena.

Nemško poročilo o napadu na London

Kot pravi poročilo iz Berlina je večeraj nad Londonom divjala največja zračna bitka sedanje vojne. Uničenih je bilo 71 angleških aeroplanov, medtem ko so jih Nemci izgubili 34. Od 7. septembra, ko so se pričeli zračni napadi, so nemški letalci vrgli na London nad 22000 ton bomb.

ITALJANI PRODIRAJO V EGIPT

Uradno poročilo iz Rima pravi, da je italjanska armada v četrtek pričela prodirati v Egipt. Poročilo dodaja, da je prišlo že do več vročih spopadov med italjansko armado, ki šteje 300.000 dobro preskrbljenih vojakov in kateri poveljuje maršal Rodolfo Graziani in angleško, mnogo slabjšo armado. Egipčanska vlada v Kairi priznava, da je italjanska armada prodrla že precej daleč v deželo, pravi pa, da je položaj še popolnoma v egiptskih rokah.

Voditelj "svobodne francoske vlade"

Angleški kralj Jurij VI. pozdravlja gen. de Gamle-a, voditelja takoiimenovane "svobodne francoske vlade."

NACIONALISTI na BALKANU SO NESTRPNI

Vsakdo se moti, kdor misli, da bodo poročni kriči, ki so nastali vsled nemškega "novega reda" v balkanskih državah, končani, ko bo Madžarska zasedla severni del Transilvanije. Ravno nasprotni: nacionalisti postajajo še mnogo bolj glasni in zahtevajo ozemlja od svojih sosedov.

Po razdelitvi Čehoslovaške so Madžari pričeli kričati, da več ne priznavajo trianonske mirovne pogodbe in zato so dobili del Karpatske Ukrajine. Pa to jim še ni bilo dovolj: zahtevali so tudi Transilvanijo in po določitvi Nemčije in Italije na Dunaju je Madžarska od Rumunske dobila severni del Transilvanije. Sedaj pa, ko madžarska armada prihaja v odstopljeno ozemlje, jih sprejema madžarsko prebivalstvo s klici: "Vse nazaj!"

Na Madžarskem so se zopet pričele oglašati zahteve, da je vrnjen Banat, ki je bil po svetovni vojni izročen Jugoslaviji in Rumunski. Ako se bodo te zahteve pojavile tudi v uradni Budimpešti, je težko povedati, kajti znano je, da namerava Nemčija iz Banata vstanoviti napol avtonomno državo.

Naj pa se zgodi tako ali tako, vsako vprašanje bo zadelo Jugoslavijo in Rumunsko.

V Jugoslaviji je razširjeno splošno mnenje, da se boste v

bodoče Nemčija in Italija lotili Jugoslavije. Nek visok nemški uradnik je nedavno rekel, da bo v kratkem prišlo zopet do zelo napetih odnosov med Italijo in Grško in pri tem bo prizadeta tudi Jugoslavija kot sosedna Albanije in Grške.

Bolgarska bo ostala mirna, ker je dobila Dobružo, ki bo prihodnji teden zasedena. Toda bolgarski krogi pravijo, da bo v bližnji bodočnosti zahtevala od Grške del Makedonije.

Okupacija dražja kot vojna

Francoski finančni minister je oznanil, da velja Francijo nemška okupacija vsak dan 20.000.000 nemških mark.

Prvi obrok je Francija plačala pred nekaj dnevi in sicer 50.000.000 mark za čas od 25. junija, ko so stopile v veljavo določbe premirja.

Ker Nemčija zahteva, da Francija za vsako marko plača 20 frankov, tedaj velja Francijo okupacija vsak dan 400.000.000 fr., ali skoro polovico manj, kolikor je Francija veljala vojna, ko so se njene armade še borile.

Poleg tega je Francija po določbah premirja obvezna skrbeti za 2.000.000 vojnih ujetnikov, od katerih jih je bilo mnogo poslanih delat v Nemčijo.

Vojaška postava sprejeta

Predsednik je naprosil kongres, naj dovoli nadaljnjih dva tisoč milijonov za stroške drafta in mobilizacijskega programa narodne garde.

V soboto je kongres sprejel Burke-Wadsworthovo predlogo za obvezno vojaško službo in jo je takoj poslal predsedniku Roseveltu v podpis.

Konaj pa je zgodovinska odredba zapustila senatno in poslansko zbornico, ko je predsednik priporočil kongresu, da dovoli \$1.940.886.976, katere vsota bo večinoma porabljena za nabore.

Konečna predloga je bila določena na konferenci nekaj članov senatne in poslanske zbornice. Senat je predlogo sprejel s 47 glasovi proti 25, poslanska zbornica pa z 232 glasovi proti 124.

Konskripcija bo stopila v veljavo takoj, ko jo podpiše predsednik Roosevelt. Nato pa bo določil dan naborov, ki bo najbrže sredi oktobra.

Po tej postavi se bodo morali registrirati vsi mladeniči od 21. do 35. leta. Kdor bo potrjen, pa še ne bo takoj moral iti k vojakom, temveč bodo izbrani po žrebih. Vojaška služba bo trajala eno leto. Nova postava pa ravno tako velja za državljane kot nedržavljanke, kajti vlada ne dela nikake razlike z ozirom na pleme in barvo.

Po vladnem mnenju bo zglašanih do 16.500.000 mladeničev, izmed katerih jih bodo vojaške oblasti odbrale 400.000, ki bodo še to jesen poklicani v vojaško službo. V prihodnjih petih letih bo vsako leto vpoklicanih 900.000 novincev.

Od vsote, ki jo zahteva predsednik Roosevelt od kongresa, bo šlo \$1.200.000.000 za armado in za plačo vojakom, ki bodo prve štiri mesece dobivali po \$21 na mesec, pozneje pa po \$30,00.

Konskripcija industrije

Nova postava daje predsedniku kot najvišjemu poveljniku vojske, pravico na "najemni podlagi" zaseči vsako tovarno, čije lastnik se brani sprejeti naročilo od vojnega ali mornariškega tajnika.

Kdor bi ne hotel sprejeti vladne ponudbe, bo moral plačati \$50.000 globe in bo zaprt tri leta.

Predsednik Roosevelt je tudi v kongres poslal priporočilo, da naj doda postavi tudi določbo, po kateri bodo vpoklicani vojaki še vedno vključeni v postavi o social security, tako da bodo še vedno življali ugodnosti postave, kadar se zopet vrnejo v civilno življenje.

Anonimna pisma proti rekrutaciji

Podpolkovnik Frederic E. Shoenfeld, voditelj nabornega urala v philadelphijskem okraju, je rekel, da gotovi ljudje pisarijo anonimna pisma mladim moškim, ki nameravajo prostovoljno stopiti v vojaško službo. V pismih jim svetuje, naj tega ne store.

Koga se tice postava

Burke-Wadsworthova predloga, ki jo je v soboto odobrili kongres ter je bila nato poslana v Belo hišo, da bo s predsednikovim podpisom postala zakon, določa:

Vsi moški državljani in tujezemci, ki imajo prvi državljanski papir, stari od 21 do 35 let, se morajo registrirati.

Predsednik določa, koliko naj jih bo vpoklicanih, toda predloga določa, da ne več kot 900.000 ob istem času. Postava bo v veljavi do 15. maja 1945.

Vsak moški, ki bo vpoklican, mora služiti dvanajst zaporednih mesecev. Če pa kongres izjavi, da je dežela v nevarnosti, zamore predsednik podaljšati dobo 12 mesecev.

Po tej službeni dobi je mož prestavljen v rezervo in bo v rezervi do svojega 45 leta ali po preteku 10 let iz njegovega vezbanja. Ves ta čas je podvržen nadaljnjemu vezbanju oziroma vojaški službi.

Vpoklicani mož dobi isto plačo, doklade, penzijo, pokojnino in posmrtnino ter vse druge dobrine kot moške v redni armadi.

Draftani možje ne morejo biti poslani izven zapadne poloble, otoških posestev ali Filipinskega otočja.

Može je treba izbirati na nepristranski način, po predsednikovih določbah, neoziraje se na pleme ali polt.

Kvote bodo določene za vsako državo in podivizije. Pri določanju kvot se bodo ozirali na število domačinov, ki že služijo v armadi in mornarici. Razne južne države, ki imajo že dosti svojih ljudi v armadi, bodo imele sorazmerne manjše kvote.

Podpredsednik, kongresniki, državni poslanci, kongresniki, zvezni in državni sodniki naj ne bodo vpoklicani začasa svojega uradovanja. Predsednik zamore tudi odgoditi vpoklie

raznih drugih javnih uradnikov. Duhovniki in semenišniki so izzeti. Izzeti so tudi člani verskih sekt, ki ne odobravajo vojaške službe.

Predsednik lahko odloži vpoklie mož, zaposlenih v poljedelstvu, industriji ali drugih poklicih, če je to potrebno za vzdržanje javnega zdravja, varnosti in javnih interesov.

Vsenčilški dijaki, ki so se vpisali za tekoče leto, ne morejo biti vpoklicani pred koncem leta, ali 1. julijem 1941. Nihče ne sme najeti ali plačati koga drugega, da bi služil namesto njega.

Vladnim in privatnim delodajalcem je naročeno, da dajo draftanim po odsluženju dobi na zaj prejšnje delo ali službo. V slučaju tožbe za dobavo prejšnjega zaposlenja naj zastopajo odsluženec zvezni okrajni pravdniki.

Postava se bo izvrševala pod vodstvom ravnatelja izborne "selektivne" službe. Lokalni draftni odbori bodo imenovani na priporočilo gubernorja. Predsednik lahko imenuje pri- zivne odbore.

Dokler je mož v aktivni službi, mu ni treba vračati posojila, plačevati morgičev in stanarine, če znaša stanarina manj kot \$80.

Vlada ima po predsednikovem naročilu pravico zapleniti in obratovati industrijalne firme, če se branijo izpolnjevati zvezna povelja. Vlada bo plačevala lastnikom takih firm najemnino in odškodnino, navzlic temu jih pa zamore kazensko zasledovati, ker so se branile sprejeti vladna naročila.

Draftani možje bodo dobivali prve štiri mesece po \$21 mesečno, nato pa \$30 mesečno.

Predloga je bila sprejeta v poslanski zbornici z 232 proti 124 glasovom, v senatu pa s 47 proti 25 glasovom.

Ubogi Roosevelt -- vsega je kriv!

Republikanski predsedniški kandidat očita Rooseveltu, da je bila njegova zunajna politika napačna.

Na svojem kampanjskem potovanju po Zapadu je Wendell L. Willkie, republikanski predsedniški kandidat izjavil, da je predsednik Roosevelt "priredil" monakovsko pogodbo ter naročili Franciji in Angliji, naj pustiti Čehoslovaško na cedilu.

Willkie je govoril več tisoč poslušalcem s platforme kampanjskega vlaka v Joliet, Ill., ter rekel glede tretjega termina: — Mi imamo moža, ki pravi: — Jaz sem nenadomestljiv zaradi moje izredne izvedenosti. Ali je bil ta mož izveden, ko je pripravil monakovsko konferenco? Ali je bil izveden, ko je telefoniral Hitlerju in Mussoliniju ter naročil Angliji in Franciji naj pustita Čehoslovaško na cedilu!

Willkie trdi, da je Roosevelt istotako nenadomestljiv kot so nenadomestljivi Hitler, Mus-

solini in Stalin. Re bi dopovedal narodu, da je tanko o nenadomestljivosti nesmetno govorjenje. Stotdeset let je živela dežela v tradiciji, da dva termina slehernemu zadostujeta.

Omenivši Monakovo, je Willkie vzkliznil: — Kje je torej tisto izredno poznavanje vnanjepolitičnih zadev?

Roosevelta je kritiziral, ker ni zadostno oborožil Združenih držav, ko je Hitler gradil svojo mehanizirano silo. — Namesto da bi bil izveden v mednarodnih zadevah, je obračal Roosevelt plašč po vetru. Enkrat je bil za vmešavanje v evropske zadeve, drugič je pa zatrdel, da morajo stati Združene države molče na strani. Njegovi govori so bili prikro-

(Nadaljevanje na 2. strani.)

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by Slovene Publishing Company, (A Corporation).
Frank Sakser, President; J. Lapska, Sec. — Place of business of the
corporation and addresses of above officers: 216 WEST 18th STREET,
NEW YORK, N. Y.

47th Year

"Glas Naroda" is issued every day except Sundays and holidays. —
Subscription Yearly \$6.—. Advertisement on Agreement.

Za celo leto velja list za Ameriko in Kanado \$6.—; za pol leta \$3.—;
za četrt leta \$1.50. — Za New York za celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50.
Za inostranstvo za celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50.

"GLAS NARODA" IZHAJA VSAKI DAN IZVEMŠI NEDELJ
IN PRAZNIKOV

"GLAS NARODA," 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-1242

NAŠIM NAROČNIKOM

Vsaka beseda o življenjski borbi, ki jo vodi v tej de-
želi tujejezično časopisje, bi bila odveč. Slehernemu raz-
sodnemu človeku mora biti jasno, da je bil zadan s pre-
povedjo priseljevanja usoden udarec vsemu, kar so pri-
naslali priseljenici s seboj pristno domačega, in kar so v
tej deželi domačega ustanovili.

Dokler je bilo priseljevanje neovirano, so nove moči
iz stare domovine nadaljevale začeto delo, in se ni bilo
bati, da bo zmanjkalo namestnikov.

Z omejitvijo priseljevanja smo pa starejši priseljen-
ci v pogledu našega narodnega življenja ostali sami in
čedalje manj je nas. Treba je le pogledati v listu kolono
smrtnih slučajev, ki se daljša od dne do dne.

Mladina je vzgojena v ameriškem duhu ter kot taka
nima dovolj razvitega smisla za naše narodne svetinje,
predvsem jezik in kulturo, česar ji ni šteti v greh, ker je
ob svojem rojstvu postala bistveni del najbolj napredne-
ga naroda na svetu.

Naš krog se zožuje od leta do leta. Naše slovensko
življenje v Ameriki je bilo nekoč jezero z odtokom in do-
tokom. Zdaj je jezero z odtokom brez dotoka.

Če povprečno vzamemo, bomo slovensko le še ljudje,
stari nad petintrideset let. To je že precej nizko po-
stavljen meja. Kar je mlajših, še govore slovensko, ne
znajo pa slovensko brati.

Najznačilnejšo sliko nam nudijo glasila slovenskih
podpornih organizacij. V njih zavzema angleščina čedal-
je več prostora. Po petnajstih letih ali še prej bo mlaj-
ši element pri organizacijah le iz nekakšnega spoštova-
nja oziroma pietete prepustil v glasilih starim članom
kakšno stran ali nekaj kolon.

Najtežje stališče ima pa neodvisen slovenski list
v Ameriki, ki nima za seboj nobene organizacije in njene
blagajne, ampak se vzdržuje izključno le z naročninami.

Vojna, ki je nakladno ameriških listov silno zvišala, je
nam začela nadaljni udarec. Parobrodne družbe so odpo-
vedale oglase, ki nam sicer niso dosti prinesli, toda pri
takem podjetju kakršno je naše, šteje vsak dolar in vsak
cent.

Ker je list zanimiv in splošno priljubljen, dobiva še
vedno nove naročnike, toda ne v tolikšni meri, da bi no-
vi nadomestili stare, ki prekinajo z nami zveze vsled sla-
bega vida, boleznih ali smrti.

Stroški, ki jih imamo z izdajanjem "Glasa Naroda",
so veliki. Za tiskarne so izredno strogi tehnični predpi-
si in najemnina za tiskarske prostore so visoke in se
običajno plačuje od kvadratnega čevlja.

Ugibali smo na vse mogoče načine, kako bi se dalo
ohraniti list in zmanjšati stroške. Ogibali smo se vsem
radikalnejšim sredstvom, vdaajoč se varljivemu upa-
nju, da se bo na kakšen način kaj izpremenilo.

Povišati naročnino se nam ni zdelo umestno z ozi-
rom na razmere, četudi so mnogi tujejezični listi v New
Yorku, ki miso nič večji kot je "Glas Naroda" znatno
dražji.

Skrčili smo si že itak skromne plače, pa tudi ta žrtev
ni zadostovala. Vojna je namreč pogoltna cene navzgor.
Vse tiskarske potreščine so se silno podražile. Posebno
smo prizadeti s prenavljanjem zastarelih strojev in jih
je treba v dobrem redu držati. Edina pot in edino
sredstvo za rešitev tega problema bi bila omejitev na te-
denskih pet števk. S tem se bo dalo že vsaj toliko pri-
hraniti, da bodo dohodki v nekakšnem ravnovesju s stro-
ški.

Tega sredstva sta se leta pred nami poslužila že dva
druga slovenska dnevnika ter omejila tedensko izdajo na
pet števk.

Prihodnjo soboto torej "Glas Naroda" ne izide, in
nobeno soboto vse dotlej, dokler se razmere ne izpremene.

Ta odredba je samo začasna. Če bodo naročniki re-
čno plačevali naročnino in nam — kar nam bo v posebno
zadostje — dobili še kakšnega novega naročnika in po
svojih močeh priporočali dober, informativen in neodvis-
sen list; če se bodo razmere spremenile nam v prid, bo
začel "Glas Naroda" kmalu zopet izhajati šestkrat na
teden.

Ne glede na to, bo mogel vsak bralec tudi vbodoče ne-
prekinjeno zasledovati niz vseh sedanjih, svet pretresu-
jočih dogodkov.

"Glas Naroda" se bori za svoj obstoj. Tega se ne
sramujemo priznati, kajti z "Glasom Naroda" vred se
bori za svoj obstoj tudi vse, kar je slovenskega v Ame-
riki.

Gre le zato, da to borbo nadaljujemo in jo podaljša-
mo do skrajnosti.

V prizadevanju za ohranjenje slovenstva v Ameriki
in za ohranjanje slovenskih ustanov, med katerimi zavze-
ma "Glas Naroda" častno mesto, se zanašamo na sode-
lovanje in dobro voljo naših naročnikov ter smo trdno
pripravljeni, da nas ne bodo razočarali. — Uredništvo,

Iz Jugoslavije

Najmlajši ločenec v državi.

O svojevrstnih razmerah, v katerih živijo naši bratje na ju-
gu, priča tudi zgodba o 12-let-
nem Inširu Škahiću, ki ga je
usoda izbrala za najmlajšega
ločenca v Jugoslaviji. Pretek-
lo zimo je oče začel Inšira na-
govarjati, naj se oženi. Fantu
stvar ni bila po volji in se je z
vsemi štimi upiral, a oče ni
odnehal. Čet, da je nevesta ki
mu je bil izbral, brez staršev,
ima pa spoštovanja vredno do-
to. Nazadnje se je Inšir vdal
in sredi noči so ga na skrivnem
povedli v spalnico njegove ne-
veste v Srebrniku, da si jo je
pri svitu trske ogledal. Dekle,
ki mu je bilo 15 let, je bilo fan-
tu všeč, a ko so ga nekaj dni
pozneje z nevesto vred pripel-
jali h kandi, da ju poroči,
skoraj ni spravil iz sebe običaj-
nega "Jes mi draga!" Zdelo se
mu je namreč, da so ga poteg-
nili in mu podtaknili drugo,
starejšo dekle. Pa vse bi še
prenesel, če bi mu ni bili otroci
v šoli od takrat prizadejali to-
liko gorja. Nepristano so se
norčevali iz mladega moža. Vse
šole se je polastil nemir in uč-
itelji so se resno ukvarjali z na-
črtom, da Inšira zaradi ljube-
ga miru odstranijo iz razreda.

Temu pa se je spet njegov oče
uprl, ker je fantu namenil, da
se izštudira za vaškega hodžo.
Ko je združba med učenci pri-
šla do vrhunca, je Inšir, ki je
bil sicer zmerom tako miren in
marljiv fant, nekega tovariša z
nožem sunil v roko. Po tistem
je ostal doma, a vsako nedeljo
je hodil 15 km daleč k svoji že-
ni na obisk. Glava mu je bila
polna skrbi in tegob, žena je bi-
la v resnici stara 24 let, to se
pravi, prav dvakrat toliko ka-
kor on, in v njegovem srcu se

ni zganila niti iskrica ljubezni
do nje. Nazadnje je pregovoril
očeta, vsi skupaj so odšli pred
kadijo, da je izvršil razporoko,
in njegov oče je ločeni ženi od-
štel odškodnino. Inširu se je
odvil težak kamen s srca, a
postal je najmlajši ločenec v
Jugoslaviji.

Desetletna deklica se je zastru- pila z žganjem.

Pri nekem kmetu v okolici
Velike Kikinde so kuhali žga-
nje. Radovedni otroci so se
gnetli okrog kotla in pokušali
žganje, katero jim je kmet po-
nujal. Vsi otroci so takoj žga-
nje izpljunili, samo 10-letna
Ilona Blaž ga je srkala naprej.
Koliko ga je spila, ni nihče ve-
del. Kmalu pa je deklica začu-
tila silne bolečine v želodcu.
Prepeljali so jo takoj v bolniš-
nico, kjer je bila v strašnih bo-
lečinah umrla, ker se je bila za-
strupila z alkoholom.

Profesor ubil s sekuro ženo, sina in hčer ter izvršil samomor.

V Osijeku se je odigrala stra-
hovita družinska tragedija v
hiši znanega osijekega profes-
sorja in javnega delavca Tomi-
slava Pavetića. Prof. Pavetić
je bil nekaj časa tudi šef pro-
svetnega oddelka banovine Hr-
vatske. Kako je prišlo do tra-
gedije, doslej še ni pojasnjeno.
Ugotovili so le, da je prof. Pa-
vetić v zmedenosti s sekuro ubil
ženo, 19 letnega sina Zlatka in
17letno hčer Miro. Po tem stra-
šnem dejanju je profesor odšel
v podstrešje, kjer se je obesil.

Profesor Pavetić je že dolga
leta služboval v Slavonjem
Brodu. Bil je zelo priljubljen
med meščani in dijaki. Prof.
Pavetić je bil tudi zelo delaven
društveni delavec, sodeloval je
v številnih nacionalnih in kul-
turnih društvih.

Izvršil samomor, da pove sv. Petru kako je na zemlji.

V Zagrebu v Petrinjski ulici
se je zastrupil uslužbenec "An-
gleškega magazina" Marko
Bilić. Komisija je našla pri
njem poslovilno pismo, v kate-
rem je samomorilec med dru-
gim napisal, da je nedavno čit-
al v zagrebških listih, da na
drugem svetu lahko človek po-
ve, kaj je na zemlji novega. To
ga je izpodbudilo, razen tega
da je bil težko bolan za tuber-
kulozo, da je izvršil samomor.

Zadnja volja mučenega starčka.

83-letni Vinko Halambek je
že dolgo časa živel pri svojem
sinu v Petrovem selu pri Novi
Gradiški. V hiši so bili na
dnevnom rodu prepri. Franc
Halambek, 36-letni sin starčka,
ni privoščil svojemu očetu, niti
koščka kruha. Njegovi doma-
či so postopali z ubogim starč-
kom kakor z garjevim psom.
Marca meseca so nekoč slišali
sosedje, kako je mladi kmet
divjal, kričal in zmerjal. Vmes
so slišali sosede žalostne klice
starčka, ki je prosil svojega si-
na, naj ga pusti. Zvečer pa je

PESMARICA "Glasbene Matice" Uredil dr. Josip Čerin Stane samo \$2.—

To je najboljša zbirka slo-
venskih pesmi za moški
zbor. Pesmarica vsebuje
103 pesmi. — Dobite jo v
Knjigarni Slovenic Pub-
lishing Co., 216 W. 18th
Street, New York, N. Y.

pripeljal Franc Halambek štiri
priče in občinskega pisarja ter
jim pripovedoval, da je stari
Vinko v pijanosti padel in se
smrtno nevarno poškodoval.
Sedaj hoče pred svojo smrtjo
narediti oporoko. Priče in pi-
sar so se podali k bolniški po-
stelji in starček je, ves pobit in
krjav, s tresočimi se rokami
naredil križ pod svojo poled-
njo voljo. Naslednji dan je sta-
ri Vinko umrl. Na podlagi iz-
jav sosedov je bilo truplo pre-
iskano in pri tem ugotovljeno,
da je bil starček na prav zve-
rinski način mučen. Roke in
noge so mu bile s silo izpah-
njene in na več mestih zlomlje-
ne. Tudi na prsih je imel hude
poškodbe, zlomljenih je imel
tudi več reber in je moral um-
reti v strašnih bolečinah.
Pred okrožnim sodiščem v Sla-
vonski Požegi je nečloveški sin
pripovedoval, da je oče v pija-
nosti padel s postelje in se pri-
tem hudo poškodoval. Ta za-
govor pa seveda ni držal, ker
so ga številne priče pobile. So-
dišče je nečloveškega sina ob-
sodilo na deset let in osem me-
secev ječe.

V Zagrebu so našli dragoceno zapestnico Katarine Schrat.

Po smrti Katarine Schrat,
prijateljice cesarja Franca Jo-
žefa, je bila prodana v Zagrebu
dragocena zapestnica cesarjeve
prijateljice. Cenjena je bila od
8.000 do 10.000 din. Nedavno
jo je neka gospa izgubila in
razpisala je lepo nagrado za
najditelja, toda nihče se ni pri-
javil. Policija je po naključju
zvešela, da je najditelj zapest-
nico prodal nekemu znanemu za
20 din. ker mu je dejal, da ni
vredna več. Kupce je zapest-
nico skril na podstrešje v svo-
jem stanovanju v Zagrebu. Po-
licija je našla zapestnico zavito
v cunj.

Arčtacija brezdušnega morilca.

V zaporu okrožnega sodišča
v Varaždinu so privredli 24-
letnega kmečkega delavca To-

Peter Zgaga

Prijatelj Masle, ki se je ude-
ležil konvencije Jugoslovanske
Katoliške Jednote, mi je
poslal iz Waukegana karto, na
kateri mi izročajo pozdrave
Terbovec, Žbanič in Rogelj
ter drugi stebri te napredne
in edinstvene slovenske orga-
nizacije.

Posebno me je na karti raz-
veselil podpis gospe Vide
Kumšetove, šarmantne in vi-
soko izobražene slovenske že-
ne, čije gost sem bil pred leti
v prelepem Lorainu.

Prijatelji, iskrena vam hvala
za pozdrave! Moje srce jih
je bilo zares veselo.

V soboto zvečer se je mimo-
grede oglašil pri meni prijatelj
Škvarč iz Plainfielda v
New Jersey.

Odkar je pred leti umrla
njegova dobra mama, se nisva
več videla.

Škvarč je eden čitateljem

maža Bana iz Kamenškega
Pogorja v Hrvatskem Zagorju,
ki je pred tednom na samotni
poti pod Ivančico pričakal 63-
letnega kmeta Ivana Vuglača
iz Bedene, ga pobil in mu od-
vzel 350 din. ves denar, ki ga
je našel pri njem. Po zločinu
je mirne duše odšel domov, a
ko je videl, da prihajajo žan-
darji, je pobegnil v gozd v Ra-
vni gori. Tam se je šest dni
skrival, dokler ga niso našli
spuščeni v Ljubljano, kjer so ga
spečevali v neki grapi.

UBOGI ROOSEVELT — VSEGA JE KRIV!

(Nadaljevanje s 1. strani.)

jeni nazorom ljudi, ki so jih
poslušali.

To je bil v soboto Willkiejev
drugi govor. Malo prej je v
Chicago napadal Kelly-Nashe-
vo demokratsko politično or-
ganizacijo in obljubil, da bo za
slučaj svoje izvolitve poslal v
ječo vse, ki so se izognili do-
hodninskemu davku. Ponovno
je pozval predsednika Roose-
velta, naj se spusti z njim v
debatu. — Vem, — je vzki-
knil, da se mi predsednik izo-
giba, toda dolgo se mi ne bo.
Ali ste opazili, kako naglo se
je odzval vabilu in govoril na
konvencije unije razvažalcev?

Razvažalcem je obljubil mesec
z neba, ni jim pa obljubil dela.

dobro znanih lovcev, ki so se
dali v soboto fotografirati, da
bo njihova slika v Slovensko-
Amerikanskem Koledarju, v
katerem bo naš znani publicist
Frank Troha objavil daljo raz-
pravo o lovu in loveh.

Na sliki boste videli pet slo-
venskih lovcev, ki so strah in
trepet newjerseyske živadi in
vjadali.

V zadnjih letih so vse tako
temeljito pobili in postreljali,
da bodo pozni lahko srečni,
če jim bo prišel kakšen poni-
žen trinogati zajček na strel.

Konskripcijska postava je
sprejeta. Registrirati se bodo
moral vsi moški med 21. in
35. letom. Kdor med njimi bo
izžreban, bo moral iti za leto
dni v vojaško kempo.

Ko so se začele v Washing-
tonu debate o prisilni vojaški
službi, si je marsikateri fant
misli: — Oženil se bom, pa
se bom doma pri ženi gred ter
okušal vse drugače sladkosti
kot jih bodo okušali po kem-
pah moji samski prijatelji.

Vsled tega so bili poročni u-
radi polni zakonačelnih pa-
rov, in poročni sprevedi so se
kar vrstili drug za drugim.

Tem spekulantom so pa ra-
čuni unesli. Ibi bo moral z ma-
limi izjemami vsak, ki bo iz-
žreban in je telesno zdrav. Za
ženinim krilom se ne bo mogel
nihče uspešno skrivati.

Marsikdo, ki se je v ta na-
men že pred nekaj meseci ože-
nil, bo pa, držeč pozivnico v
rokah, najbrž pobožno vzdih-
nil: — No, tudi v zakonu ni
vse tako kot sem mislil da bo.
Bom pa šel v božjem imenu,
da se mi bodo uspešne že vsaj ne-
koliko ohladila.

Velika resnica je namreč v
naslednji zgodbi.

V kosarni sta se srečala dva
prostovoljca. — Čemu si pro-
stovoljno vstopil v armado? —
je vprašal prvi drugega.

— Zato, ker sem bil nesmr-
tno zaljubljen v lepega dekleta,
pa me je pustila na cedilu in
vzela drugega. Zdaj mi pa
še ti povej, zakaj si tukaj?

— Zato, — odvrne drugi, —
ker sem bil smrtno zaljubljen
v lepega dekleta in sem se po-
ročil z njo.

Saj pravim, odprava prohi-
bijeje nam je dala marsikaj,
pa tudi marsikaj vzela.

Ali se še spominjate, kako
je bilo pred desetinami ali pe-
tanjstimi leti, sedeti septembra?

Koliko opravka je bilo z na-
bijanjem, pomivanjem in zve-
planjem solov. In kako smo
računali, koliko ga bo treba,
da ga bo dovolj do prihodnje
jeseni.

Kako varno in previdno smo
ravnali z njim!

Nihče ga ni po imenu imeno-
val, pa smo vse vedeli, kaj se
skriva za oznako "ga". Ali si
"ga" že? Jaz "ga" še nisem,
pa "ga" bom. Ob svetem Mar-
tinu smo "ga" krstili, nakar
"ga" je bilo navzlic še tako
natančnim računom komaj do
Velikonoči.

Prohibicija "ga" nam je da-
la, prekleto prohibicije "ga"
nam je vzel in nam dal nado-
mestilo, ki se ne more primer-
jati z "njim".

Po naših kletih so se vršili
taki čudeži, da je bil čudež v
Galileji prava otročarija v pri-
merj z njimi.

Neoziraje se na greh in na
kršenje postave je prepovedan
sad, bodisi v pijači ali ljube-
zni, najslajši.

Nikdar ni bil noben svetnik
tako degradiran kot je bil de-
gradiran sveti Martin po pre-
kleto prohibicijske postave.

IMATE ŽE TA PRI- ROČNI ATLAS?

V teh kritičnih časih je vsakemu
čitatelju dnevnih vesti potreben
ta priročni ATLAS, ki ga pošlje-
mo našim naročnikom po najnižji
ceni. — Naročite ga še danes!

Velikost 9 1/2 x 14 1/2 inčev

48 velikih strani;
32 barvnih zemljevidov tujih
držav in 9 zemljevidov Zdr.
držav in zastav vodilnih dr-
žav;

45 svetovnih slik popolnoma o-
značenih;
Zanimivi svetovni dogodki.

Najnovejši zemljevid kaže cel
svet in tudi:

RAZDELITEV POLJSKE MEJE
NEMČIJO IN RUSIJO
ITALIJSKIMO OSVOJITEV AL-
BANIJE

PRIKLJUČITEV ČEHOSLOVA-
ŠKE K NEMČIJI
NOVA FINSKO-RUSKA MEJA

Cena 25 centov

Pošljite svoto v znakah po 3
oz. po 2 centa.

Posebnost:

HAMMONDOV ZEMLJEVID, KI
SAM SEBE POPRAVLJA

KUPON, ki ga dobite z atlasom
in ko ga izpolnite in pošljete k
izdajatelju zemljevida, vam daje
pravico, da dobite dodatne zemlje-
vide z novimi mejami vojskoju-
ših se držav, kakor bodo preme-
njene po sedanjih vojni.

Naročite Atlas pri:
"GLAS NARODA"
216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

STRAHOTE VOJNE

ČASU PRIMERNA
KNJIGA

Spisala Berta pl. Suttner

228 strani

Cena 50 centov

Dobite jo pri

KNJIGARNI SLOVENIC
PUBLISHING CO.

216 W. 18 St., New York

DARILNE POŠILJATVE v JUGOSLAVIJO in ITALIJO

100 DIN.	—	—	\$ 2.25
200 DIN.	—	—	\$ 4.20
300 DIN.	—	—	\$ 6.—
500 DIN.	—	—	\$ 9.75
1000 DIN.	—	—	\$19.—
2000 DIN.	—	—	\$37.—

V DINARJIH

100 LIR	—	—	\$ 5.80
200 LIR	—	—	\$11.25
300 LIR	—	—	\$16.65
500 LIR	—	—	\$27.50
1000 LIR	—	—	\$54.—
2000 LIR	—	—	\$107.—

V LIRAH

Ker zaradi položaja v Evropi parniki ne-
redno vozijo, tudi za izplačila denarnih
pošiljatev vzame več časa. Zato pa onim,
ki žele, da je denar naglo izplačan, pri-
poročamo, da ga pošljejo po C A B L E
ORDER, za kar je treba posebej plačati
\$1.—.

Vse razmer v Evropi ni mogoče v Jugoslavijo in
Italijo nakazati denarja v DOLARJIH, temveč samo
v dinarjih oz. lirah. Isto velja tudi za vse druge ev-
ropske države.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

:: : POTNIŠKI ODDDELEK : ::
216 West 18th Street, New York

Kratka Dnevna Zgodba

I. SEMPRES:

Šopek nageljnov, mladi gospod!

Minetta se je zbudila in skokoma k zrcalu. Prestrašila se. Izgledala je tako grda. "Nina, prosim te, kako da izgledam?"

"Tako, kakor vedno," ji je odgovorila sestra.

Vseda se je k skodelici kave prišla pripovedovati.

"Včeraj zvečer sem prišla rečejo pozno domov. Ti si že spala. Pomi-li, spoznala sem oškega, v katerega sem se zabavala. Tega moža bom ljubila prav do smrti. Ine mu je Bernard Star, je dvajset ali ideset let, ne vem. Toda zeden je in ime je siv šal.

vetlo siva barva je moderna zdaj poslušaj. Kakor običajno, sem stala na vogalu ulice Boissy d'Anglais s kosarico nageljnov. Blizal se je že večer in jaz sem imela še kakih vajet šopkov razloženih na nahu. Tedaj je pristopil k meni mlad gospod.

"Tako pozno in še vedno nite vsega prodali?" me je ogovoril. "Do jutra vam nageljnov uvenijo, ubogi otrok!"

Mislila, da sem se mu na mehnila, ker je napravil name rjenje in dober vtis.

"Kaj, niste žalostni, kadar morate vse te nageljne nesti zopet domov?"

"Gotovo mi to ni vseeno, nasprotno, zelo sem žalostna," sem mu odgovorila.

"Vidim, da jih morate takoj predati. Dam vam za nje 50 frankov. Je to dovolj?"

"Oh, da gospod, dovolj!"

"Tu jih imate!" in pri teh besedah je potegnil iz denarnice čisto nove bankovce.

"Hočete, da vam vse nageljne povežem v en šopek?" sem ga vprašala.

"Ne, saj nočem vaših nageljnov."

"Ah, dragi gospod, na to nikakor ne morem pristati."

"Zakaj ne? Rad imam nageljne in veseli me, če vam jih lahko poklonim. Zvežite jih v velik šopek in pripnite si jih na bluzo, pristojalo vam bo. Koliko let imate?"

"Še polnih šestnajst."

"Kako vam je ime?"

"Minetta."

"Šestnajst let imate, ime vam je Minetta in prodajate rože. To je lepo! Ali veste, da ste zelo lepa?"

Za hip je prestala v svojem

pripovedovanju, izpila nekoliko kave in si urezala kosček kruha.

"Mislila, da sem grda," sem mu odgovorila.

"Kdo vam je to rekel?"

"Nihče ogledalo."

"Ogledalo vara. Minetta, kakor sem rekel, poklanjam vam te nageljne. In zdaj, čenimate dela, pojdiva skupaj v kavarno, kjer imajo dobre kolače. Potem vas povedem v kino."

Mislila sem, da imam pred sabo kakoga blaznega, toda on je mislil čisto resno.

Peljal se je v kavarno in plačal za me tri kolače. Lahko bi si jih vzela tudi šest, če bi bila hotela. Potem sva šla v kino na sedeže po petnajst frankov. Petnajst frankov. Nina, toliko ne zasluži oboje skupaj v enem dnevu.

"Kje si zvedela, kako mu je ime?" je vprašala Nina.

"Ko sem v temi sedela poleg njega, sem se čutila malce srečno. Kako se imenuje?" sem se ga drznila vprašati.

"Vant zadostuje, če vam povem samo svoje krstno ime! Ime mi je Bernard."

"I, no, rada bi vedela, zakaj neki ste me peljali semkaj?"

"Zakaj? Da vam dam malce sreče, ko vas objamem."

"Ko me objamete? O, da!"

Nežno me je stisnil k sebi in me poljubil na čelo. Njegove ustnice so bile tople in vlažne in mislila sem, da umrem od sreče. Položila sem glavo na njegovo rame. Na platno so se pokazali banditi, dame v večernih oblekah in ljubince, ki so se poljubljali.

Nekako čez eno uro mi je rekel: "Minetta, vi ostanete se tu, da preživite resni večer. Jaz pa moram zdaj oditi!"

Vstal je in mi stisnil roko. Rada bi mu nekaj rekla, toda nisem mogla takoj spraviti iz sebe besede. Med tem je ljubljeno mož izginil v temi.

O polnoči, ali kdaj je že to bilo, sem šla po svojo kosarico. S podzemno železnico sem nato odšla domov. Bila sem srečna. To je mož, ki ga bom vse življenje ljubila.

"Mislila, da se boš z njim zopet kje srečala?" je vprašala Nina. "Seveda, razume se, da ga danes zopet vidim. Danes zvečer bo prišel. Uverjena sem, da me ima tudi on rad, kajti rekel mi je, da sem zelo lepa, čeprav sama dobro vem, da sem grda. Ali ni to ljubezen?"

Vse leto, vsak dan je prodajalo mlado dekle šopke do večera na vogalu ulice Boissy d'Anglais.

"Deset susjev, mladi gospod, za vašo lepo danto." Vse dneve je do večera ogledovala vse moške, ki so šli mimo.

Nekoč je šla mimo nje dvojica, slična vsem ostalim, toda Minetta je slišala kako je možki rekel dami, ki jo je držal pod roko:

"Dragica, želiš nageljnov?"

Izbrala si je šopek. Bernard je izvlekel denarnico. Ko se je njegov pogled srečal z pogledom prodajalke, se mu je zjasnil obraz.

"Minetta, vse to morate še prodati?"

"Kaj, poznate to dekle?" je vprašala lepa spremljevalka, ko si je pripenjala za pas šopek nageljnov.

"Pomisli, kaj sem napravil. Nekega večera sem vzel to dekle s seboj v kino. Za to nena-dejano veselje bi se morala zahvaliti prav za prav tebi. Bilo je to tistega dne, ko si mi prvič rekla, da me imaš rada. Odsel sem od tebe pijan od sre-

Majhne ideje velika bogastva

V neki majhni pariški točilnici sta sedela nekega večera dva samotna gosta, vsak ob svoji mizi. Eden med njima, po vsem videzu bogat inostranec, je svojo steklenico vina kmalu izpraznil, pri plačevanju pa je dejal natakarju, da je bilo to vino precej slabo.

"Bilo je čisto naravno vino in zelo dober letnik," je dejal natakar, gost pa je nevoljno zamahnil z roko in odšel.

(Pierre Grantaire, drugi gost, je se posedel in je slišal, kako sta se natakar in gostilničar pogovarjala o nezadovoljnem gostu. "O vinu vem, da je bilo staro in dobro," je menil gostilničar. "Toda steklenica je bila videti preveč nova. Rad bi dal nekaj za to, če bi mogli kupovati pajčevino!"

"Kaj hočete s pajčevinami?" je vprašal Grantaire.

"Vidite, gospod," je odgovoril gostilničar. "Vino kupujem vedno dobro. Dolga leta je ležalo v kleti vinske veletrgovine. Toda steklenice gredo med prevozom skozi toliko rok, da se prah in pajčevine iz časa njihovega ležanja davno zbrise z njih, ko pridejo v moje roke. Niso več videti dovolj stare. Staro vino bi moralo biti zavito v fine pajčevine."

Pierre Grantaire je dobil idejo. Šel je domov in se je začel baviti s pajki. Zvedel je, da se vinske steklenice praviloma šele po dvajsetih letih pokrijejo s pajčevinami, našel je pa neko vrsto pajkov, ki znajo potrebno množico pajčevin stakiti v treh mesecih. Danes je Grantaire lastnik edine farme na svetu in njegove pajčevine poznajo v vinskih točilnicah v Tokiu prav tako kakor v New Yorku. Mala ideja mu

je prinesla veliko imetje.

(Milijoni pa se dajo zaslužiti tudi z drugimi preprostimi idejama.)

Sir Henry Wellcome, neki angleški zdravnik, ki je umrl leta 1936, je ostavil imetje 450 milijonov. Ta zlati vir se mu je odprl nekega dne, ko mu je šinilo v glavo, da bi grenke kroglice obdal s sladkorinim prašcem, ki zdravilnega učinka kroglice ne zmanjšuje. Svoj potopek je dal patentirati in odtelej mu je bilo treba samo še vnovčevati črke, ne da bi se brigal za svojo zdravniško prakso.

V Ameriki živi mož, ki zasluži vsako leto okroglo 300 tisoč dolarjev, ker je opazil malenkost, ki je drugi ljudje niso videli. Nekega dne je vrge prazno skatlico vžigalice stran. Pri tem je opazil, da je bila ena izmed strani, ob kateri se drgnejo šibice, skoraj nedotaknjena. Ugotovil je, da izdeluje skatlice neka posebna tvrdka, potem je napravil še nekoliko računov in je bil na koncu prepričan, da bi si mogla ta tvrdka vsako leto priletniti mnogo milijonov. Trikrat se je javil ravnatelju te tvrdke, da bi mu za letno plačilo 300.000 dolarjev izdal baje nov izum, ki naj bi tvrdki priletnil letno par milijonov. Trikrat so ga vladno postavili pred vrata.

Končno pa mu je ravnatelj obljubil tisto plačilo, če bi se izum res izkazal. Mož mu je odgovoril: "Vsako leto izdajate 9 milijonov za odvisni papir. Pri tem je za porabo ene skatlice potrebna samo polovčina površina plasti, ob kateri se šibica drgne. Dajte takšno plast samo na eno stran skatlice in si boste prihranili par milijonov dolarjev letno."

Mož je za to svojo idejo res dobil po 300.000 dolarjev na leto.

Industrija plastičnih mas zavzema danes čedalje večji obseg. Umetne snovi iz kazeina postajajo čedalje važnejše. Bakelit in podobna tvoriva rabijo za izdelavo pepelnikov, telefonskih slušalk, radijskih sprejemnikov in nešteti drugih predmetov. Te snovi je pomagal odkriti smeten slučaj.

V nekem kemičnem laboratoriju so delale miši veliko zgažgo. Nekega večera je vodja tega laboratorija pripravil navadno mišnico s kosčkom sira, ki naj bi bil za vabo. Ko je odhajal, je v temi prevrgnil steklenico s formaldehidom, ki se je zlit na sir. Naslednje jutro sicer ni našel miši, toda tam, kjer bi moral biti sir, je bila trda kocka snovi, ki jo poznamo danes kot kazein. Premišljevanje mu je pokazalo, da je to naključje pomagalo rešiti staro vprašanje, kako naj bi se izdelovale in oblikovale umetne smole. Danes si že ne moremo več misliti, kaj nam bo industrija umetnih smol še vse podarila.

Prav tako so odkrili po na-

je prinesla veliko imetje.

(Milijoni pa se dajo zaslužiti tudi z drugimi preprostimi idejama.)

Sir Henry Wellcome, neki angleški zdravnik, ki je umrl leta 1936, je ostavil imetje 450 milijonov. Ta zlati vir se mu je odprl nekega dne, ko mu je šinilo v glavo, da bi grenke kroglice obdal s sladkorinim prašcem, ki zdravilnega učinka kroglice ne zmanjšuje. Svoj potopek je dal patentirati in odtelej mu je bilo treba samo še vnovčevati črke, ne da bi se brigal za svojo zdravniško prakso.

V Ameriki živi mož, ki zasluži vsako leto okroglo 300 tisoč dolarjev, ker je opazil malenkost, ki je drugi ljudje niso videli. Nekega dne je vrge prazno skatlico vžigalice stran. Pri tem je opazil, da je bila ena izmed strani, ob kateri se drgnejo šibice, skoraj nedotaknjena. Ugotovil je, da izdeluje skatlice neka posebna tvrdka, potem je napravil še nekoliko računov in je bil na koncu prepričan, da bi si mogla ta tvrdka vsako leto priletniti mnogo milijonov. Trikrat se je javil ravnatelju te tvrdke, da bi mu za letno plačilo 300.000 dolarjev izdal baje nov izum, ki naj bi tvrdki priletnil letno par milijonov. Trikrat so ga vladno postavili pred vrata.

Končno pa mu je ravnatelj obljubil tisto plačilo, če bi se izum res izkazal. Mož mu je odgovoril: "Vsako leto izdajate 9 milijonov za odvisni papir. Pri tem je za porabo ene skatlice potrebna samo polovčina površina plasti, ob kateri se šibica drgne. Dajte takšno plast samo na eno stran skatlice in si boste prihranili par milijonov dolarjev letno."

Mož je za to svojo idejo res dobil po 300.000 dolarjev na leto.

Industrija plastičnih mas zavzema danes čedalje večji obseg. Umetne snovi iz kazeina postajajo čedalje važnejše. Bakelit in podobna tvoriva rabijo za izdelavo pepelnikov, telefonskih slušalk, radijskih sprejemnikov in nešteti drugih predmetov. Te snovi je pomagal odkriti smeten slučaj.

V nekem kemičnem laboratoriju so delale miši veliko zgažgo. Nekega večera je vodja tega laboratorija pripravil navadno mišnico s kosčkom sira, ki naj bi bil za vabo. Ko je odhajal, je v temi prevrgnil steklenico s formaldehidom, ki se je zlit na sir. Naslednje jutro sicer ni našel miši, toda tam, kjer bi moral biti sir, je bila trda kocka snovi, ki jo poznamo danes kot kazein. Premišljevanje mu je pokazalo, da je to naključje pomagalo rešiti staro vprašanje, kako naj bi se izdelovale in oblikovale umetne smole. Danes si že ne moremo več misliti, kaj nam bo industrija umetnih smol še vse podarila.

Prav tako so odkrili po na-

je prinesla veliko imetje.

(Milijoni pa se dajo zaslužiti tudi z drugimi preprostimi idejama.)

Sir Henry Wellcome, neki angleški zdravnik, ki je umrl leta 1936, je ostavil imetje 450 milijonov. Ta zlati vir se mu je odprl nekega dne, ko mu je šinilo v glavo, da bi grenke kroglice obdal s sladkorinim prašcem, ki zdravilnega učinka kroglice ne zmanjšuje. Svoj potopek je dal patentirati in odtelej mu je bilo treba samo še vnovčevati črke, ne da bi se brigal za svojo zdravniško prakso.

V Ameriki živi mož, ki zasluži vsako leto okroglo 300 tisoč dolarjev, ker je opazil malenkost, ki je drugi ljudje niso videli. Nekega dne je vrge prazno skatlico vžigalice stran. Pri tem je opazil, da je bila ena izmed strani, ob kateri se drgnejo šibice, skoraj nedotaknjena. Ugotovil je, da izdeluje skatlice neka posebna tvrdka, potem je napravil še nekoliko računov in je bil na koncu prepričan, da bi si mogla ta tvrdka vsako leto priletniti mnogo milijonov. Trikrat se je javil ravnatelju te tvrdke, da bi mu za letno plačilo 300.000 dolarjev izdal baje nov izum, ki naj bi tvrdki priletnil letno par milijonov. Trikrat so ga vladno postavili pred vrata.

Končno pa mu je ravnatelj obljubil tisto plačilo, če bi se izum res izkazal. Mož mu je odgovoril: "Vsako leto izdajate 9 milijonov za odvisni papir. Pri tem je za porabo ene skatlice potrebna samo polovčina površina plasti, ob kateri se šibica drgne. Dajte takšno plast samo na eno stran skatlice in si boste prihranili par milijonov dolarjev letno."

Mož je za to svojo idejo res dobil po 300.000 dolarjev na leto.

Industrija plastičnih mas zavzema danes čedalje večji obseg. Umetne snovi iz kazeina postajajo čedalje važnejše. Bakelit in podobna tvoriva rabijo za izdelavo pepelnikov, telefonskih slušalk, radijskih sprejemnikov in nešteti drugih predmetov. Te snovi je pomagal odkriti smeten slučaj.

V nekem kemičnem laboratoriju so delale miši veliko zgažgo. Nekega večera je vodja tega laboratorija pripravil navadno mišnico s kosčkom sira, ki naj bi bil za vabo. Ko je odhajal, je v temi prevrgnil steklenico s formaldehidom, ki se je zlit na sir. Naslednje jutro sicer ni našel miši, toda tam, kjer bi moral biti sir, je bila trda kocka snovi, ki jo poznamo danes kot kazein. Premišljevanje mu je pokazalo, da je to naključje pomagalo rešiti staro vprašanje, kako naj bi se izdelovale in oblikovale umetne smole. Danes si že ne moremo več misliti, kaj nam bo industrija umetnih smol še vse podarila.

Prav tako so odkrili po na-

je prinesla veliko imetje.

(Milijoni pa se dajo zaslužiti tudi z drugimi preprostimi idejama.)

Sir Henry Wellcome, neki angleški zdravnik, ki je umrl leta 1936, je ostavil imetje 450 milijonov. Ta zlati vir se mu je odprl nekega dne, ko mu je šinilo v glavo, da bi grenke kroglice obdal s sladkorinim prašcem, ki zdravilnega učinka kroglice ne zmanjšuje. Svoj potopek je dal patentirati in odtelej mu je bilo treba samo še vnovčevati črke, ne da bi se brigal za svojo zdravniško prakso.

V Ameriki živi mož, ki zasluži vsako leto okroglo 300 tisoč dolarjev, ker je opazil malenkost, ki je drugi ljudje niso videli. Nekega dne je vrge prazno skatlico vžigalice stran. Pri tem je opazil, da je bila ena izmed strani, ob kateri se drgnejo šibice, skoraj nedotaknjena. Ugotovil je, da izdeluje skatlice neka posebna tvrdka, potem je napravil še nekoliko računov in je bil na koncu prepričan, da bi si mogla ta tvrdka vsako leto priletniti mnogo milijonov. Trikrat se je javil ravnatelju te tvrdke, da bi mu za letno plačilo 300.000 dolarjev izdal baje nov izum, ki naj bi tvrdki priletnil letno par milijonov. Trikrat so ga vladno postavili pred vrata.

Končno pa mu je ravnatelj obljubil tisto plačilo, če bi se izum res izkazal. Mož mu je odgovoril: "Vsako leto izdajate 9 milijonov za odvisni papir. Pri tem je za porabo ene skatlice potrebna samo polovčina površina plasti, ob kateri se šibica drgne. Dajte takšno plast samo na eno stran skatlice in si boste prihranili par milijonov dolarjev letno."

Mož je za to svojo idejo res dobil po 300.000 dolarjev na leto.

Industrija plastičnih mas zavzema danes čedalje večji obseg. Umetne snovi iz kazeina postajajo čedalje važnejše. Bakelit in podobna tvoriva rabijo za izdelavo pepelnikov, telefonskih slušalk, radijskih sprejemnikov in nešteti drugih predmetov. Te snovi je pomagal odkriti smeten slučaj.

V nekem kemičnem laboratoriju so delale miši veliko zgažgo. Nekega večera je vodja tega laboratorija pripravil navadno mišnico s kosčkom sira, ki naj bi bil za vabo. Ko je odhajal, je v temi prevrgnil steklenico s formaldehidom, ki se je zlit na sir. Naslednje jutro sicer ni našel miši, toda tam, kjer bi moral biti sir, je bila trda kocka snovi, ki jo poznamo danes kot kazein. Premišljevanje mu je pokazalo, da je to naključje pomagalo rešiti staro vprašanje, kako naj bi se izdelovale in oblikovale umetne smole. Danes si že ne moremo več misliti, kaj nam bo industrija umetnih smol še vse podarila.

Prav tako so odkrili po na-

je prinesla veliko imetje.

(Milijoni pa se dajo zaslužiti tudi z drugimi preprostimi idejama.)

Sir Henry Wellcome, neki angleški zdravnik, ki je umrl leta 1936, je ostavil imetje 450 milijonov. Ta zlati vir se mu je odprl nekega dne, ko mu je šinilo v glavo, da bi grenke kroglice obdal s sladkorinim prašcem, ki zdravilnega učinka kroglice ne zmanjšuje. Svoj potopek je dal patentirati in odtelej mu je bilo treba samo še vnovčevati črke, ne da bi se brigal za svojo zdravniško prakso.

V Ameriki živi mož, ki zasluži vsako leto okroglo 300 tisoč dolarjev, ker je opazil malenkost, ki je drugi ljudje niso videli. Nekega dne je vrge prazno skatlico vžigalice stran. Pri tem je opazil, da je bila ena izmed strani, ob kateri se drgnejo šibice, skoraj nedotaknjena. Ugotovil je, da izdeluje skatlice neka posebna tvrdka, potem je napravil še nekoliko računov in je bil na koncu prepričan, da bi si mogla ta tvrdka vsako leto priletniti mnogo milijonov. Trikrat se je javil ravnatelju te tvrdke, da bi mu za letno plačilo 300.000 dolarjev izdal baje nov izum, ki naj bi tvrdki priletnil letno par milijonov. Trikrat so ga vladno postavili pred vrata.

Political

Political

Onim, ki so podpisali prvotno Wendell Willkie prošnjo

Vi ste nominirali Wendell Willkie-ja. Vi ga morete izvoliti za predsednika.

To je ravno tako priprosto in praktično kot podpis prošnje za njegovo nominacijo.

Dobite delavsko shrambo, v njej boste dobili navodila, kako jo uporabiti. V shrambi je orodje, s katerim je mogoče dobiti glasove za Willkie-ja.

Tako shrambo morete dobiti brezplačno:

(a) Ako greste v krajevni Willkie-jev klub; ali pa

(b) Ako pošljete šest centov v znakah za poštno Associated Willkie Clubs, P. O. Box 56, New York City.

Ako želite prispevati obilnejšo svoto in se hočete bolj aktivno vdeležiti kampanje s tem, da uporabite večje število shramb, tedaj se združite z več svojimi prijatelji in naročite deset ali več shramb pri Reuben H. Donnelley Company, P. O. Box 969, Grand Central Annex, New York City. Te shrambe morete dobiti na isti postaji kot katerikoli Willkie-jev klub, t. j. skupino desetih shramb za \$2.50, ekspres predplačan. Lahko dobite toliko skupin, kolikor jih hočete. Vsak klub ali organizacija, ki kateri spadata, lahko dobi shrambo na isti način. Skrbite, da jih dolo delavci, ki jih bodo vestno porabili.

Najboljše, kar morete vi in prijatelji v TEM ČASU storiti, da Wendell Willkie-ju zagotovite izvolitev, je, da daste čimveč shramb v roke resnih Willkie delavcev.

Radi bi pisali vsakemu posamezniku, ki je podpisal prošnjo za Willkie-jevo nominacijo osebno pismo o shrambah. Toda naša blagajna, nabrana iz majhnih prispevkov, je omejena in je cenejše doseči vas tako, t. j. potom listov, kakor s pošto.

Chas Ross Jr.

WILLKIE CLUBS IN GREATER NEW YORK

240 Grand St.
312 West 14th St.
36th St. & Broadway
110th St. & Broadway
455 West 125th St.

250 East 57th St.
640 Madison Ave.
112th St. and 2nd Ave.
105 Sherman Ave.

2928 Fulton Street
2 Newark Place
317 Division Avenue
1309 Bay Ridge Ave.

161 West 23rd St.
1354 White Plains Road
2725 Westchester Ave.
2906 Eastern Blvd.
2566 East Tremont Ave.

41-10 30th Ave.—Astoria
29-40 Bell Blvd.—Bayside
Northern Blvd.—Little Neck
Main St. & Roosevelt Ave.—Flushing

88-28 37th Ave.—Jackson Heights
112-02 101st Ave.—Richmond Hill South
9 Kew Gardens Road—Kew Gardens

29 Hyatt Street, Staten Island

ključujo linolej. Fred Walton, plekarski vajenec iz Yorkshira, je opazoval med zajtrkom debelo kožo, ki se je delala na površini oljne barve v loncu z barvo. Sto tisoč so bili pred njim opazovali isto, pa jih ni razsvetlila nobena ideja. Walton pa si je dejal: "Če bi bila koža debelejša, bi iz nje lahko izdeloval lepo, trdno snov. Zada naj bi bilo tkivo, spredaj različni vzorci in barve..."

Danes obsega industrija "pololjnega platna" ves svet.

Tako je v vsakdanjem življenju na tisoče malenkosti, ki se morajo nad njimi samo spotakniti, da si boš s potrebno količino odločnosti zaslužil imetje. Mož, ki je izumil malo stekleno

kroglo kot zamašek za steklenice s sadnimi sokovi, je zaslužil milijone s svojim izumom. Znanega primera z zaponko in podobnih nam ni treba niti navajati.

ANEKDOTA.

Ko je stal Napoleon na visku svoje moči, ga je moralo vsako mesto, kamor je dopotoval, sprejeti z zastavami, vencem in navdušenimi vzkliki. Tudi županu v mestu Aschaffenburg so zapovedali naj odredi, da se bo mesto za sprejem cesarja slavnostno okrasilo in da bodo na poti šli šolski otroci v spajirju, da vi-okega obiskovalca pozdravijo.

Ko se je Napoleon bližal, so prve skupine otrok stale neme. Cesarju je šla senca preko obraza. Sprigovoril je nekoliko besed s svojim adjutantom, in ta je pozval župana na odgovor.

"Kdo je proti povelju, ki ste ga prejeli, naročil otrokom, naj moč?" je vprašal razburjeno. "Ljubi Bog," je odgovoril župan mirno. "To so namreč gojenci gluho-nemnice."

Rojake prosimo, k o pošljajo za naročnino, da se poslužujejo — UNITED STATES oziroma CANADIAN POSTAL MONEY ORDER, ako je vam le priročno

V stoterih slovenskih domovih boste našli to knjigo umetniških slik. Naročite jo še vi.

"Naši Kraji"

Slike so iz vseh delov Slovenije in vemo, da boste zadovoljni.

Zbirka 87 fotografij v bakrotisku na dobrem papirju vas stane —

\$1.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

Bolnjako jezaro

216 WEST 18th STREET, NEW YORK

KNJIGE v angleščini.

NE ZAMUDITE PRILIKE po izvanredni ceni

58

(Nadaljevanje prihodnjšč.)

Italijo lista ne posi-
jamo.

Kojakom priporočamo, sedaj, ker zaloga je omejena, razmerje je težko dobiti v

Poštino plačamo mi

in prepričani smo, da boste potem stalni naročnik.

pošljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošljamo.